

VSAKDANJI KRIŽEV POT

- I. Gospod, pomagaj mi,
da ne bom nikogar obsojal.
- II. Gospod, pomagaj mi sprejeti križ
in ga vdano nositi!
- III. Gospod, zaradi svojega prvega padca
me dvigni.
- IV. Gospod, Ti me vodi k svoji Materi Mariji!
- V. Gospod, hvala za vse dobre ljudi,
ki jih pošiljaš, da mi pomagajo!
- VI. Gospod, Ti sam se jim neizbrisno
vtisni v njihove duše!
- VII. Gospod, zaradi svojega ponovnega
padca mi daj moči, da začnem znova!
- VIII. Gospod, Ti sam, vedno in povsod
govori po meni!
- IX. Gospod, zaradi svojega zadnjega padca
me zveličaj!
- X. Gospod, odtrgaj me od vsega,
kar ne želiš, da bi uporabljal!
- XI. Gospod, prosim te za srečno zadnjo uro!
- XII. Gospod, zaradi svoje zapuščenosti
na križu me po Svetem Duhu
zedini z Očetom!
- XIII. Marija, ko bom umrl, me daj živega
Troedinemu Bogu!
- XIV. Gospod, kadarkoli boš položen v moje
srce, ga očisti kot nov grob!
- XV. Gospod, preko trpljenja vstajaj v meni
k novemu življenju!

MOLITEV PRED KRIŽEM

DRUŽINSKA MOLITEV ZA POSTNI ČAS

Molitev naj poteka pred Križanim Jezusom, sliko Žalostne Matere Božje, postavljene na vidnem mestu, dve sveči, ob tem pa ciklama vijolične ali rdeče barve ter trnjeva vejica.

V cerkvenem letu se izmenjavata čas resnobnosti, čas veselja, čas potrpljenja, čas čakanja, čas izpolnitve obljub, čas slavja. V ta čas spada tudi **sveti postni čas**. To je čas priprave na največji krščanski praznik. Praznik pa ni v obloženi mizi in bučnem praznovanju, ampak praznik naredi naše srce, naša duša, očiščena in okrepljena s premagovanji v raznih oblikah, predvsem pa v povečani dejavni ljubezni do bližnjih. Odpoved pomeni odpovedati se samemu sebi in narediti prostor v naših srcih za Boga in za bližnjega. Postni čas je klic: **"Vrniti se k Bogu."** Iz te vrnitve se povrne moč, da se vrnemo tudi k bližnjim. Po Božji zamisli naj bi družina tako osrečila človeka, da bi imela mož in žena vsaj v njej majhno nadomestilo, košček izgubljenega raja. Naj k temu pripomore tudi ta molitvena ura kot priloga NOVE RASTI.

Osebe: Oče (O), Mati (M), otroci (o), ostali člani (čl).

Pesem: O, Srce Božje, slišim tvoj glas - ena kitica - (*Slavimo Gospoda, št. 155*);

O: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vsi: Amen.

M: Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil. (*Vsi trikrat ponovimo.*)

O: Vsemogočni Bog, daj nam, da se bomo v tem svetem postnem času bolj in bolj poglobljali v Kristusovo skrivnost odrešenja, in da se bo naša družina resnično spreobrnila. Po našem Gospodu Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj v občestvu Svetega Duha živi in kraljuje vekomaj. Amen!

Instrumentalna glasba v ozadju

M: Odlomek iz Svetega pisma (Lk 23, 26-43).

Sledi kratek molk (nekaj minut), nato si podelimo stavek, kjer se nas je dotaknil Bog.

O: (v ozadju tiha glasba)

"Kdor ne nosi svojega križa in ne hodi za menoj, ne more biti moj učenec" (Lk 14,27). Morda je ni stvari na svetu, ki bi bila bolj skrivnostna kot križ, težje razumljiva; ljudem ne gre v glavo in srce. Ne gre, ker ga ne razumemo, ker se pogosto le imenujemo kristjani, samo krščeni smo, morda hodimo v cerkev, toda neizmerno daleč smo od tega, da bi bili takšni, kakršne nas hoče Jezus. O križu slišimo v postnem času, poljubimo ga na veliki petek, obešamo ga na stene ali okrog vratu. V znamenju križa dajemo pečat nekaterim našim dejanjem in vendar ga ne razumemo. Verjetno je zмота v tem, ker svet ne razume ljubezni.

Ljubezen je najlepša beseda, vendar najbolj izmaličena in oskrunjena. Ljubezen je bistvo Boga, je življenje božjih otrok, je dihanje kristjana, a postala je lastnina in monopol sveta; na ustnicah tistih je, ki nimajo pravice, da jo izgovarjajo. Seveda ni vsa ljubezen taka: obstaja na primer, še materinsko čustvo, ki plemeniti ljubezen, zakonska ljubezen, otroška ljubezen, ljubezen dedkov in babic, starih tet ali stricev, dobra, zdrava -

morda nezaveden odsev Ljubezen Očeta in Stvarnika vsega.

Tisto, česar ne razumemo, je, da je Bog, ki nas je ustvaril, prišel med nas kot človek, da je živel med nami, ostal z nami ter se dal za nas pribiti na križ, da nas je rešil. To je preveč vzvišeno, preveč človeško, boleče, ostro, da bi lahko razumeli. Mati ne ljubi le tako, da ljubkuje in poljublja, temveč predvsem, da se žrtvuje. Ljubezen je Jezusa prisilila na križ, kar se mnogim zdi norost. Toda prav ta blaznost je rešila človeštvo. To so razumeli samo svetniki, ker so trpljenje spreminjali v ljubezen, tako da niso mislili na svojo bolečino ampak so ljubili bližnje. Križ je tisto potrebno sredstvo, po katerem božje prode v človeško in človeško se v večji polnosti udeležuje življenja Boga ter se tako vzdigne iz kraljestva tega sveta v nebeško kraljestvo.

Pesem: Kraljevo znam'nje, križ stoji - ena kitica - (Slavimo Gospoda, št. 66);

O: Desetka rožnega venca, ki je za nas težki križ nesel, (vsak član družine moli eno Zdravo Marijo naprej, ostali Sveta Marija).

M: Bolečina je nekaj velikega, čeprav tako neradi govorimo o njej. Je pripomoček, ki nas iztrga iz stvarstva, da bi nas združila s Stvarnikom. In gorje, če je ne bi bilo. Bolečina je ravnotežje človeštva.

Vsi: Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

Čl: Če se v našem domu znebimo križa, odvrnemo od sebe tudi blagoslov.

Vsi: Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

O: Tolikokrat nas mučijo številne skrbi ob misli na prihodnost. In vendar je "zadosti dnevu njegova lastna teža"; jutri bomo obrnili list za težavo jutrišnjega dne!

Nikoli ni razloga za vznemirjenost, ker je vse v Božjih rokah in On ne bo dopustil, da se zgodi nekaj drugega, kot je njegova volja, ki je vedno v naše dobro.

Vsi: Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

O: Ljubi križanega Jezusa v sebi, v neštetih otenkih svojih bolečin, toda ljubi ga predvsem zunaj sebe, v bratih, v vseh bratih. Če moreš imeti med njimi koga najrajši, ljubi ga v najbolj grešnih, v najbolj bednih, v najbolj razcapanih, v najbolj zoprnih, v najbolj zapuščenih, v tistih, ki najhujše trpijo.

Vsi: Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

M: Premalo mislimo na Marijino trpljenje, na meče, ki so prebodli njeno Srce, na strašno zapuščenost, ki jo je izkusila na Golgoti, ko jo je Jezus izročil drugim ... Morda premalo mislimo na to zato, ker je Marija svoj živi smrtni boj znala tako dobro prekriti z milino, lučjo in molkom.

Za nas je Ona Brezmadežna, vsa lepa, Mati Jezusova in ne morda tudi "križana".

In vendar, ni je bolečine, kot je bila njena ... Če bo nekega dne naše trpljenje doseglo tako mero, da se mu bo vse upiralo, ker se nam bo zdelo, da nam trgajo sad našega "trpljenja" iz rok in še bolj iz srca, tedaj se spomnimo na Njo.

Vsi: Žalostna Mati Božja, prosi za nas.

Pesem: Mati žalostna je stala (*Slavimo Gospoda, št. 73*)

Prošnje: Izrazimo spontano, drug za drugega.

O: Gospod, ker verujemo, da si vstal od mrtvih, izpovedujemo svojo vero vate z besedami: VERUJEM V BOGA OČETA ...

Z ljubljanim Sinom nas blagoslovi Devica Marija! Amen!

Priloga k Novi rasti 1 / 2008

Literatura:

dr. Julka Nežič, Družina slavi Boga, Mali družinski obrednik 2007

Chiara Lubich, ustanoviteljica Marijinega Dela, Privlačnost modernega časa, Ljubljana 1979.

Sestavil: Srečko Fras